

בבית המשפט העליון

בע"מ 5507/17

לפני: כבוד השופט ע' פוגלמן

המבקש: פלוני

נגד

המשיבים: 1. האפוטרופוס הכללי (במשרד היועמ"ש)
2. פלונית

בקשת רשות לערער על פסק הדין של בית המשפט המחוזי
בחיפה (כב' השופטים ס' ג'יוסי, ח' שרעבי וא' אלון) בעמ"ש
29.6.2017 מיום 28871-06-16

בשם המבקש: בעצמו

החלטה

1. עניינה של הבקשה שלפניי בצו לקיום צוואת אביו של המבקש (להלן: המנוח) שהגישה המשיבה 2 (להלן: המשיבה) – היא אמו של המבקש. בבע"מ 5279/16 פלוני נ' האפוטרופוס הכללי (1.2.2017) (להלן: בע"מ 5279/16) נדרשתי לגלגול קודם של הבקשה, ואדרש לדברים אך בתמצית. ביום 25.11.2015 נפטר אביו של המבקש, שהותיר אחריו צוואה שנערכה לפני שני עדים (להלן: הצוואה); ושכגדרה הוריש את כלל רכושו למשיבה, למעט זכות מגורים שהקנה למבקש בדירה בתל אביב. המשיבה הגישה בקשה לקיום צוואת המנוח לרשמת לענייני ירושה (להלן: הרשמת), ואילו המבקש הגיש בקשה ל"עיכוב מתן צו קיום צוואה". בהמשך לכך, העבירה הרשמת את הדיון בבקשה לקיום צוואה לבית המשפט לענייני משפחה מכוח סעיף 67א(א)(8) לחוק הירושה, התשכ"ה-1965 (להלן: חוק הירושה). ביום 25.5.2016 הורה בית המשפט לענייני משפחה בחדרה (כב' השופט ט' פפרני) ליתן צו לקיום צוואת המנוח לבקשת המשיבה. זאת משנקבע כי המבקש לא הגיש התנגדות כדין לקיום צוואה בהתאם להוראות חוק הירושה; הגם שהוא נדרש לעשות כן בהחלטה קודמת שיצאה תחת ידו של בית המשפט ושכגדרה הובהר לו כי "ככל שהוא מתנגד לצוואה, עליו להגיש

התנגדות על פי הוראות החוק". על החלטה זו הגיש המבקש בקשת רשות לערער (שהוכתרה כ"הודעת ערעור/בקשת רשות ערעור") לבית המשפט המחוזי בחיפה, שמחק את הבקשה (כב' השופטת א' אלון) ביום 26.6.2016 (להלן: פסק הדין הראשון). במסגרת בע"מ 5279/16 הגיש המבקש בקשת רשות לערער על פסק הדין האמור. ביום 1.2.2017 הורינו (השופטים צ' זילברטל, מ' מזוז ואנוכי) כי הדיון בעניינו של המבקש יוחזר לבית המשפט המחוזי. זאת, משנקבע כי היה על בית המשפט המחוזי לדון בערעור המבקש לפני מותב תלתא.

2. כך אכן היה, וביום 29.6.2017 דחה בית המשפט המחוזי בחיפה (כב' השופטים ס' ג'וסי, ח' שרעבי וא' אלון) את ערעור המבקש. נקבע כי המבקש נמנע מהגשת התנגדות לקיום צוואה בהתאם להוראות חוק הירושה, וחלף זאת הגיש בקשה ל"עיכוב מתן צו קיום צוואה" – "הליך שאין לו אחיזה בדיון". בית המשפט קבע כי דין הערעור להידחות אף לגופן של טענות המבקש שעניינן בהיקף עיזבון המנוח, וטענותיו כי נגרעו מהעיזבון נכסים – משנקבע כי אלו צריכות להתברר בתביעה נפרדת; כמו גם טענותיו שלפיהן המשיבה והמנוח ערכו צוואות הדדיות, באופן שמונע מהמשיבה לשנות את צוואתה שלה. כך, משנקבע כי – גם אם אכן, כטענת המבקש, צוואת המשיבה היא צוואה הדדית – זו רשאית לשנות את צוואתה, בהתאם להוראות חוק הירושה בעניין זה. עוד נדחתה בקשת המבקש לדון בעילת ערעור חדשה – שלא עמדה לפני בית המשפט המחוזי בפסק הדין הראשון – על החלטת סגנית הממונה על מרשם המקרקעין מיום 28.3.2017 (להלן: החלטת הממונה על המרשם) שבגדרה נדחו שני עררים שהגיש המבקש, שעניינם רישום הערות אזהרה על שני נכסים. כך משנקבע כי המבקש לא השיג על העררים האמורים בדרך המתאימה לפי חוק המקרקעין, התשכ"ט-1969.

3. מכאן הבקשה שלפניי, שבצידה הגיש המבקש בקשה להוספת מסמכים. לדברי המבקש – שאינו מיוצג – לא היה מקום לדחות את טענותיו שעניינן בהיקף מסת נכסי העיזבון. בהקשר זה גורס המבקש כי יש לחייב את אחיו להשיב לעיזבון כספים שנטל כשהמנוח היה עוד בחיים. לכך הוסיף המבקש כי שגו הערכאות הקודמות כשהורו על קיום צוואת המנוח, שכן – כטענת המבקש – המנוח והמשיבה ערכו צוואות הדדיות כמפורט בחוק הירושה. המבקש הטעים כי משבכוונת אמו לשנות את צוואתה שלה, אין ליתן צו לקיום צוואת המנוח. לבסוף, טוען המבקש כי לא היה מקום לדחות את בקשתו לערער במסגרת הערעור לפני בית המשפט המחוזי גם על החלטת הממונה על המרשם.

4. לאחר שעיינתי בבקשה ובנספחיה, באתי למסקנה כי דינה להידחות. כידוע, רשות לערער ב"גלגול שלישי" על פסק דין של בית המשפט לענייני משפחה ניתנת במשורה, מקום שבו מעלה הבקשה שאלה בעלת חשיבות ציבורית החורגת מעניינם הפרטני של הצדדים (בע"מ 4272/17 פלונית נ' פלונית, פסקה 4 (14.6.2017); בע"מ 3941/16 פלוני נ' פלוני, פסקה 3 (14.6.2016)). הבקשה דנן אינה באה בגדרם של המקרים האמורים. טענות המבקש שעניינן בהיקף עיזבון המנוח כמו גם שאלת קיום צוואות הדדיות הן טענות "ערעוריות" באופיין, המופנות לקביעות עובדתיות של הערכאות הקודמות ולאופן יישום הדין על ידן, ואין הן מעלות שאלה החורגת מעניינם של הצדדים למחלוקת. כידוע, אין זו דרכה של ערכאת הערעור להתערב באלה, לא כל שכן ב"גלגול שלישי". כך הם הדברים גם אשר לטענות המבקש הנוגעות לערעורו על החלטת הממונה על המרשם.

הבקשה נדחית אפוא, ובנתון לכך נדחית גם הבקשה להוספת מסמכים. משלא התבקשה תשובה, אין צו להוצאות.

ניתנה היום, ה' בחשון התשע"ח (25.10.2017).

ש ו פ ט